ANUL IV. – No. 9
1 Martie 1928.

«Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar și în românul necinstit și înstrăinat!»

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al «Ligii Apărării Naționale Creștine»

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB Nr. 7

IMPRIMERIA FOII „LUMEA ȘI ȚARA“
CLUJ, PIAȚA CUZA VODĂ Nr. 16

ANUL IV. — Nr. 9 1 Martie 1928

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Rubrica permanentă

Pentru ca să se ştie

Denunţăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureşenii, de pe urma căruia sătenii de baştină şi-au perdut pădurile ce le aparţineau de veacuri:

Apărătorii, cumpăraţi cu banii lui Iuda, poartă numele:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
MIRCEA DJUVARA, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Bucureşti.
VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

* * *

Cine ajută pe duşmanii României la bârfirea ţării?
COSTA FORU, de la „anumita presă"
ŞI
N. GHIULEA, membru în partidul naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

Spitalul Moţilor

Nu este nevoie să scriu un singur cuvânt despre necesitatea urgentă a unui spital pentru Moţi. Călătorul, care trece prin munţii Apuseni, constată imediat lipsa ori-cărei îngrijiri sanitare; cercetări de specialitate s'au făcut desvăluind hidoasa realitate[1]); guvernele României întregite cunosc adevărata situaţie; Ion I. C. Brătianu a promis îndreptare în calitate de Prim Ministru, în cursul lunilor Iulie Neombrie 1927; M. S. Regina Maria s'a interesat de aproape şi a împins miniştri indolenţi ori nepăsători faţă de o durere obştească la fapta energică, precisă, mântuitoare.

Şi totuşi până acum nimic nu s'a realizat. De ce? Pentru-că nu putem ajuta? Pentru-că întemeierea unui spital nu se face de azi pe mâine? Nu, domnule cititor; pentru alt motiv: pentru-că avem nişte guvernanţi, îmbrobodiţi la minte de politiciani mai mărunţi cumpăraţi de Jidanii, cari au tot interesul ca dreptate şi progres să nu se înfăptuiască în această ţară.

Dau un exemplu, ce se petrece sub ochii noştri, aici, în Clujul apropiat de ţara Moţilor, cari se sting bântuiţi de mizeria sărăciei şi a bolilor ce nu iartă; aici, în Clujul cu pretenţie de palpitândă viaţă românească, prin intelectualitatea ce se cultivă la şcoli multe şi înalte; aici, în Clujul centru politic al Ardealului, unde se întâlnesc, se sfătuesc şi presupun că se interesează fruntaşii partidului naţional de durerile populaţiei pe care o reprezintă în Parlament. Aduc la cunoştinţa opiniei publice acel exemplu, pentru ca ori-şi-care om, de bună credinţă şi nebănuite intenţii, să constate cum în lupta cu interesele contrarii ale Jidovimei pierdem terenul zi cu zi, în orice situaţie, pentru a rămâne de batjocură în propria noastră ţară.

Am pierdut lupta în Maramureş cu Jidanul Groedel; am pierdut[1]) lupta în Munţii Apuseni la exproprierc cu Jidanii Tischler, Bürger, Fischer etc.; am pierdut lupta în combaterea alcoolismului răspândit de Jidani prin faptul că s'a înmormântat proectul de lege al spirtuoaselor; am pierdut lupta pentru recenzământul populaţiei. Ori-unde un interes jidovesc predomină, soluţia chestiunii se aduce pe cale legislativă, sau administrativă în favoarea fiilor lui Israel. Acesta este tristul adevăr, în lumina căruia se arată întreaga ticăloşie, neprevedere şi lipsă de bărbăţie a partidelor politice, cu pretenţie de a guverna această ţară.

Ne apasă nevoia, ne ameninţă dispariţia lentă dar sigură a celui mai reprezentativ element de rasă din tot neamul românesc; dreptatea este cu noi; putem să o înfăptuim, pentru că suntem stăpâni la noi în ţară având sprijinul incontestabil al regimului juridic în vigoare şi extern şi intern;

[1]) Reproducem mai jos următorul tablou, pentru ca fiecare să înţeleagă cum ne piere neamul Moţilor:

Situaţia sanitară în Munţii Apuseni:
date statistice aflate cu ocazia anchetelor sanitare făcute de dr. Dominic Stanca medic primar-director, Cluj, în anii 1921-24.

	Sifilis	Tuberculoza	Vegetaţii adenoid.	Guşa
Poiana Ampoiului	15.0%	4.4%	14.0%	0.2%
Someşul Rece	6.2 „	11.6 „	5.1 „	1.9 „
Floreşti	7 9 „	10,6 „	6.7 „	0.3 „
Tăuţi	3.5 „	21.0 „		—
Lona	6.7 „	11.5 „	5.7 „	0.4 „
Stolna	3.2 „	11.0 „	—	—
Răcătău	25.4 „	10.2 „	7.7 „	9.8 „
Măguri	21.4 „	6.5 „	1.0 „	1.9 „
Mărişel	17.6 „	11.0 „	1.5 „	3.5 „
Fildul de mijloc	7.9 „	26.0 „	1.5 „	0.3 „
Albac Arada	16.8 „	13.5 „	5.2 „	7.5 „
Albac	12.9 „	11.9 „	3.0 „	14.5 „
Trâmpoele (Dr. Rece)	14.7 „		—	—
Secătura (Dr. Pop)	13.0 „	15.0 „	—	—
Neagra (Dr. Pop)	11.0 „	12.0 „	—	—
Vidra	16.1 „	10.0 „	—	—
Bistra (Dr. Pop)	21.0 „	—	—	—

[1]) Dacă nu am fi pierdut-o, nu ne-am găsi astăzi în ofensiva desperată a revizuirii unor procese, judecate definitiv contra intereselor româneşti, cum este cauza Moţilor în aplicarea reformei agrare; nu ne-am găsi în situaţia de a se suspenda, prin dispoziţie a Ministrului de Justiţie, o hotărâre dată de Inalta Curte de Casaţie în favoarea Jidanului Groedel. Aceste măsuri dovedesc, că lupta cea dreaptă dela început am pierdut-o; Jidanii cu influenţele lor oculte, căptuşite de arginţii lui Iuda, pot mai mult la autorităţile româneşti, decât poate dreptatea populaţiei de baştină, care singură face ţăria indestructibilă a statului român la momente de grea cumpănă.

şi totuşi bâjbâim ca nişte netrebnici, de 10 ani, prin întunericul îndoelii şi şovăclii vinovate, când este vorba să intemeiem un spital pentru nenorociţii urmaşi ai acelora, cari au ţinut sus steagul Românismului sub urgia dominaţiei maghiare.

Judecă, te rog, domnule cititor următorul fapt: In Cluj funcţionează un aşa zis sanatoriu „Elisabeta Maria", care nu este altul decât Spitalul Crucei Roşii Ungare, ce trebuia să fie trecut în stăpânirea Crucei Roşii Române, imediat ce s'a înfăptuit România Mare. Sub administraţia guvernelor noastre dela 1919—1928, aceastâ trecere nu s'a făcut. De ce? Nu dau răspunsul; dar aduc la cunoştinţă, că în fruntea actualei direcţiuni stă *Jidanul Steiner;* mai comunic svonul public, că din gestiunea spitalului iese un venit anual de 5 milioane; şi mai aduc la cunoştinţă, că până acum autorităţile noastre judecătoreşti şi administrative nu au ajuns în timp de 9 ani să facă formele pentru a se executa trecerea dela Crucea Roşie ungară la Crucea Roşie română. Poate crezi domnule cititor, că întârzierea s'a produs spre a se elucida vreo chestiune contraversată? Nu, domnul meu. Chestiunea este simplă şi clară. Un ministru de Justiţie preceput, cu simţul răspunderii, lucrând prompt şi energic de cord cu colegul său dela Sănătatea publică ar fi săvârşit trecerea spitalului menţionat în timpul extrem de scurt, cerut numai de îndeplinirea formalităţilor.

De fapt ce se întâmplă? Se încurcă, se complică, se prelungeşte şi se amână procedura, pentruca Jidanul Steiner cu tovarăşii săi dela Crucea Roşie ungară, ascunsă sub numele *Elisabetha Maria,* să-şi continue afacerile din exploatarea unei instituţii, care de drept aparţine Crucei Roşii române.

Reproduc aici un act, din care se poate constata cum chestiunea este trimeasă dela Ana la Caiafa, când este voba de întemeierea unui spital pentru bieţii Moţii.

Copie depe adresa Ministerului Agriculturei şi Domeniilor Serviciul contencios regional din Cluj cu Nr. 2972/1927, adresată Inspectoratului General al Reg. XI. Sanitar Cluj şi inregistrată la acest Inspectorat sub No. 9029 din 21 Noemvrie 1927.

Domnule Inspector General,

In referire la adresa D-voastră cu Nr. 2198. din 8 Aug. 1927, avem onoare a Vă aduce la cunoştinţă că în aceasta chestiune am fost raportat direct Ministerului încă la 20 August 1926.

Starea acestei chestiuni este următoarea:

In urma acţiunei publice deschisă de Parchetul Tribunalului Cluj, Tribunalul Cluj dase o decizie în sensul căreia averea Spitalului Crucii Roşii Elisabeta Maria din Cluj urma să fie lichidată conform legii din 13 Iunie 1923 şi Tratatelor de pace. Contra acestei deciziuni a făcut apel Direcţiunea menţionatului spital în urma căruia la 29 Martie 1926 s'a ţinut o desbatere la Curtea de Apel din Cluj când s'a dat un termen de trei luni Parchetului General pentru a cere dela Ministerului Justiţiei autorizaţia necesară pentru a putea sta în instanţă.

Ministerul Justiţie cu adresa No. 48480 din 14 Iunie 1926 a trimis Curţii de Apel Cluj o copie depe adresa serviciului de lichidare depe lângă Ministerului de Finanţe cu No. 131147/1926 din care se constată, că în cazul dat nu e vorba de lichidarea unei averi conform susmenţionatei legi şi că e decis să se inainteze chestiunea Ministerului Afacerilor Streine pentru a o rezolva de acord cu Ministerul Sănătăţii.

La 8 Octomvrie 1926 Curtea a ţinut o nouă desbatere, când în urma celor amintite mai sus s'a dat o încheiere suspendând procedura până când chestiunea nu va fi rezolvată de către Ministerul Afacerilor Străine cu Ministerul Sănătăţii.

Afacerea e suspendată şi în prezent, fiindcă de atunci Curtea de Apel nu a mai fost sesizată de nimeni.

Menţionăm că serviciul nostru nu a fost autorizat a lua parte la acest proces nici înaintea Tribunalului, nici la Curte, citaţii nu a primit, ci numai Parchetul care a deschis acţiunea în baza unui ordin al Ministerului Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale.

Cluj, la 19 Noemvrie 1927.

Serviciul Contencios Regional
din Cluj
Şeful serviciului:
ss. *Dr. Şt. Fabius*

Iată domnule cititor cum lucrează ministerele noastre când este vorba de salvarea sănătăţii Moţilor.

Dar poate că vei obiecta: chestiunea nu este lămurită din punctul de vedere juridic. Cu alte cuvinte, poate ai îndoiala că spitalul Crucei roşii ungare din Cluj nu ar aparţine, după dreptul în vigoare Crucei roşii române.

Pentru a risipi această îndoială, reproduc mai jos raportul dlui Inspector general sanitar, dr. Martinescu, profesor la Universitatea din Cluj, adresat, în aceasta chestiune, Ministerului Sănătăţii publice, purtând data din Decembrie 1917. Iată-i coprinsul:

Nr. 21988.

Domnule Ministru,

Ca răspuns la ordinu D-voastră cu Nr. 13277—1927, constatăm că la acest Inspectorat nu se cunoaşte nici un fel de activitate a Crucei Albe Ungare pe teritoriile foste ungare alipite României.

In ce priveşte situaţia materială şi juridică a filialelor Crucei Roşie Ungară pe teritoriul Transilvaniei eliberate:

1. In toate oraşele s'au lichidat şi s'au luat în posesiune bunurile Crucei Roşie Ungare afară de un singur caz în oraşul Cluj.

2. Antecedenţele acestei chestiuni sunt rezumate în memoriul cu 8 anexe, redactat de dl actual senator dr. Amos Frâncu şi înaintat Majestăţii Sale Reginei în Câmpeni cu prilejul centenarului lui Avram Iancu, pe care le alăturăm în copie.

3. Sesizat prin intervenţia Majestăţii Sale Reginei, Ministerul Sănătăţii şi al Ocrotirilor Sociale (Dl Ministru N. N. Săveanu) a dat ordin Parchetului din Cluj să procedeze la lichidarea averii Crucei Roşie Ungare din Cluj şi în particular a sanatorului, care acum în urma unui schimb de nume ilicit funcţionează clandestin sub numele de „Sanatorul Elisabeta Maria".

4. Situaţia juridică desvoltată în urma acestor antecedente se poate intrevedea din raportul Contenciosului Statului, înregistrat sub No. 9029 din 21 Nov. 1927, aci — alăturat şidin raportul anterior în fond trimis Ministerului Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale direct, aşa cum se face menţiunea în acest act, iar situaţia sub raport sanitar este fixată în raportul cu No. 2263 din 14 Decemvrie 1927 al d-lui medic şef al oraşului Cluj, anexat în original, care a mai fost înaintat Onoratului Minister şi cu altă ocaziune direct din partea dlui medic şef.

Cum din toate aceste documente rezultă, că în Cluj Crucea Roşie Ungară filiala Cluj posedă realităţi şi instalaţiuni organizate clandestin sub numirea de „Sanatoriul Elisabeta Maria";

cum Constituţiunea nu admite ca persoane morale streine sau cetăţeni streini să posadă realităţi în România;

Cum Convenţia dela Geneva prevede cazul, că după-ce averi terene şi instalaţiuni sanitare ale Crucei Roşie dintr'o fostă stăpânire trec la Crucea Roşie a nouăi stăpâniri, deci în cazul de faţă dela Crucea Roşie Ungară la Crucea Roşie Română prin intermediul organelor statului român;

şi în fine cum este dovedit că „Sanatorul Elisabeta Maria *funcţiona clandestin,* fiindcă autorizaţia ungară şi-a

perdut valoarea, care şi de altfel nu era dată pe numele acestui sanatoriu ci pe al Crucei Roşie Ungare, iar singura valabilă autorizaţie de funcţionare nu s'a acordat din partea Statului român nici Crucei Roşie Ungare şi nici „Sanatoriului Elisabeta Maria" calificat clandestin şi în urma faptului că detentorii localnici nici că au solicitat şi nici că au primit recunoaşterea de persoană morală;

şi cum Convenţia dela Geneva decretează bunurile Crucei Roşie din teritoriile alipite ca averi private iar averile private sunt supuse lichidării conform legii în vigoare şi prin urmare Comisia de lichidare din Ministerul de Finanţe a procedat greşit, când desconsiderând Convenţia dela Geneva a conchis, că bunurile Crucei Roşii Ungare nu ar fi supuse lichidării pe *când tocmai din contra sunt supuse şi trebue să treacă în proprietatea Crucei Roşie Române cu aceeaş destinaţie;*

şi cum în urmă este evident, că pe aceasta bază greşită Curtea de Apel din Cluj a suspendat lichidarea bunurilor Crucei Roşie Ungare din Cluj în mod eronat până la hotărârea Ministerului Afacerilor Streine cu Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale;

1. **Conchidem,** că pentru simplificarea procedurei Ministerului de Externe să ceară Parchetului General şi Onoratei Curţi de Apel din Cluj prin Ministerul de Justiţie, că încetând suspensiunea să desbată în fond chestiunea lichidării şi trecerea averii Crucei Roşie Ungare filiala Cluj prin intermediul Statului român (Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale) la Crucea Roşie Română;

2. Ca Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale să ceară Ministerului de Finanţe ca comisiunea lichidării să revoace avizul greşit, constatând că aici este vorba de aplicare Convenţiei dela Geneva care admite lichidarea şi trecerea în proprietatea Crucei Roşie Române a bunurilor Crucei Roşie Ungare, fiind Ungaria parte beligerantă în răsboiul cu România;

3. Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale să ordone imediat în lipsă de autorizaţie de funcţionare legală sistarea funcţionării „Sanatorul Elisabeta Maria" din Cluj şi a însărcina acest Inspectorat cu preluarea inventarului cu organele sale proprii provizoriu până la hotărârea instanţelor judecătoreşti sesizate.

De închidere observăm, că concluziunile noastre se acoper întru toate cu raportul fostului Director al Regiunei XI. Sanitare dl dr. Titu Ionescu (alăturat în copie) şi *că opiniunea românească se preocupă foarte intensiv de această chestiune,* a cărei grabnică resolvire o aşteaptă şi de care atârnă în mare parte şi chestiunea Moţilor, fiind oraşul Cluj un centru de gravitate al Ţării Moţilor, şi unde în general se simte nevoia înfiinţării unui spital.

Inspector General Sanitar,
ss. *Dr. Martinescu.*

Secretar, Director,
ss. *Dr. Bărbuceanu.*

Faţă de această intolerabilă situaţie, ce dăinueşte de 9 ani în paguba noastră, un Ministru întreg şi energic nu poate repara revoltatoarea nedreptate de cât luând următoarele măsuri:

1. Trecerea fără zabavă a Spitalului Crucei Roşii ungare în stăpânirea Crucei Roşii române.

2. Chemarea la răspundere a conducerii evreo-maghiare în frunte cu jidanul Steiner, de la spitalul botezat în mod fraudulos *„Sanatoriul Elisabetha Maria",* cerându-se restituirea veniturilor încasate de la 1919 până astă-zi ca o înbogăţire fără cauză.

3. Cercetarea urgentă spre a se descoperi şi pedepsi toţi aceia, cari se vor fi dovedit, că au avut interesul să se prelungească actuala situaţie, din care se îmbăgăţesc nişte minoritari în frunte cu Jidanul Steiner, în dispreţul dreptului nostru şi în detrimentul sănătăţii Moţilor, cari de atât amar de vreme îşi aşteaptă Spitalul lor.

Cerem energic şi stăraitor ca dreptate să se facă în cele trei puncte.

I. C. CĂTUNEANU

L. A. N. C. şi Partidele

Aşadar răsboiu! Precum am dovedit în articolul precedent Jidovimea de pe tot globul pământesc, organizată într'un formidabil stat secret, a declarat naţiei româneşti răsboiu făţiş. Cu scop bine precizat: Cucerirea teritorului nostru, prefacerea statului român în stat jidovesc şi prefacerea noastră a Romănilor din stăpânii ţării în robii lor. Nici mai mult nici mai puţin! Am arătat că ofensiva lor victorioasă a înaintat ca o vijelie satanică atât de mult, încât orice om, chiar numai cu bun simţ, poate vedea, că fiinţa neamului nostru se află în grea cumpănă! Şi orice om de bună credinţă şi cu mintea limpede vede, că *dacă lucrurile merg tot aşa înainte,* atunci în puţini ani naţia românească va fi înfrântă definitiv şi pentru totdeauna.

Am încheiat însă, că trebuie să avem speranţă. Din partea naţiei româneşti lupta încă nu s'a dat. Ea s'a trezit însă şi se pregăteşte de luptă. După mobilizarea şi organizarea conştiinţei naţionale trezite, se va da lupta contra hoardelor jidoveşti şi contra turmelor de mercenari, alcătuite din trădătorii conştienţi şi inconştienţi din mijlocul naţiei româneşti. *Deci o luptă decisivă se va da. In ea trebue să ne punem suprema speranţă!*

In mijlocul acestor preocupări grave — mai grave ca oricând în cursul istoriei noastre de-atâtea ori milenare —, a pregătirilor febrile — mai febrile ca în timpul năvălirilor barbare —, şi a sforţărilor uriaşe a celor puţini, în cari s'a refugiat conştiinţa de sine a acestei naţii, răsună prelung, dulceag şi adormitor cuvântul: **pace**! Bineînţeles adresat nouă Românilor, cari ne pregătim să apărăm viaţa naţiei, nu Jidanilor năvălitori, cari o ucid văzând cu ochii! Glas dulceag, ca un miorlăit de motani filosofi. Pretinşi umanitarişti — cinici sau nebuni — cari *înfioraţi de suferinţele călăului, sfătuesc insistent victima să se împace. Să nu se mai vaite, să nu mai ţipe, să nu mai svâcniască, să nu mai încerce a se apăra! Să tacă, să nu se mişte şi să moară... în pace!* Pentru acest soiu de umanitarişti numai răspunsul ţiganului e bun. Un grădinar fugărea aprig pe-un ţigan şi-i striga mereu: Stăi, ţigane! — Ba, stai tu, răspuns ţiganul, că pe tine nu te fugăreşte nimeni!

Pace? Cum pace? Să urmărim puţin judecata nătângă a acestor umanitarişti. Să ni închipuim, prin imposibil, că Jidanii înşişi ar renunţa la continuarea răsboiului şi ar voi pacea cu naţia românească, cu condiţia însă ca să rămâie stăpâni pe poziţiile ocupate până acuma. Obligându-se să nu mai facă nici un pas înainte! Ce valoare ar putea să aibă această obligaţie? Că numărul lor n'ar mai creşte? Că n'ar mai acapara isvoarele de existenţă ale naţiei româneşti? *Ar fi caşicum buruiana dintr'o grădină, ar făgădui că nu se va mai întinde, numai să nu fie prăşită!* Că nu vor mai prăda bogăţiile pământului nostru şi nu vor mai specula munca poporului român? *E caşicum ar făgădui vâscul, că nu va mai săcătui sucul de viaţă al arborelui, pe care s'a înfipt, sau cărcelul şi căpuşa, că nu vor mai suge sângele animalului de care s'au prins, sau — să-mi fie iertat comparaţia necesară — păduchele, că nu va mai suge sângele omului, în cojocul căruia s'a încuibat!*

Că nu vor mai stoarce, nu vor mai suge? Dar cum vor trăi? Că de trăit,

doar vor să trăiască. Că de-acum vor munci muncă rodnică, productivă în ţară la noi? *Dar cine a mai văzut: vâsc cu rădăcina în pământ, şi cârcel, căpuşă şi păduche păscând?*

Că noi Românii suntem doar mai mulţi şi ei mai puţini? Dar *cât de mare e corpul omului, şi dacă înghite numai o mică ciupercă otrăvitoare, el se prăpădeşte! Sau cred umanitariştii făţarnici, că trebue un stog de păduchi, ca să dee tifos exantematic şi să provoace moartea unui om?!*

Iar o serie nesfârşită de politicieni — în slujba plătită a Jidovimii — tot îndrugă mereu cuvântul *„asimilare“*. Sfidând evidenţa contrară a experienţelor de trei mii de ani, făcute de toate popoarele, cari au venit în atingere cu Jidanii. *„Asimilare“?* Că îi vom asimila noi Românii? *Când bradul va asimila vâscul, care-i stoarce seva, când oaia şi vaca vor asimila cârcelul şi căpuşa, cari trăesc din sângele lor, când omul va asimila păduchele, care-i suge sângele, atunci — şi numai atunci — naţia românească, sau oricare alt popor, va asimila pe Jidani!*

Ba, mulţi dintre politicianii noştri jidoviţi afirmă în mod făţarnic, că cea mai mare parte dintre Jidani s'au şi asimilat chiar, fiindcă vorbesc bine româneşte, şi că numai credinţa religioasă îi desparte! Trecând cu vederea faptul, ca Jidanii înşişi râd de asemenea concepţie şi o resping cu dispreţ — dovadă declaraţia reprezentanţilor lor în actualul parlament, că ei sunt minoritate etnică — noi răspundem prin comparaţia, care închide orice discuţie: *Şi vâscul ia culoarea verde a bradului, totuşi trăieşte osebit şi continuă a stoarce seva brudului, slăbindu-l necontenit până la distrugere! Căpuşa se sileşte a lua coloarea părului vacii, iar pădăchele coloarea pielii omului. Şi aceasta însemnează asimilare?*

Dar să presupunem, că n'ar exista nicio experienţă şi nici o declaraţie din partea lor contra asimilării. Să presupunem, că ei ar făgădui — şi ar dori chiar — să se asimileze. Ei bine, *ce-ar însemna făgăduinţa şi dorinţa lor de asimilare?* Ar însemna întocmai: *Făgăduinţa şi dorinţa plopului de-a se preface în păr, a răchitei de-a se preface în vişin, a scaiului de-a se preface în trandafir, a lupului de-a se preface în miel* — îmbrăcând pielea oii şi încercând să sbiere ca mielul — *a Satanei de-a se preface în sfânt!*

Amestec de sânge? Contopire prin căsătorii? Dacă ne-am închipui ca posibilă o asemene scârboasă enormitate, am respinge-o fiindcă se opun legile firii. Cine *a văzut altoiri intre cireş şi lemnul cânelui? Încrucişeri intre cal şi capră, între vultur şi şerpe? Cel mult o corcire între cal şi măgar. Dar rezultatul este catârul,* condamnat la stângere de legile tainice ale firii, care condamnă corcirile, ca fiind contra scopurilor ei. *Catârul nu se poate perpetua, este steril!*

Rezultatul încercării de-a asimila pe Jidani prin căsătorii, ar fi nu numai o schimbare a întregii fiinţe caracteristice a rassei noastre getice şi orice — încât n'am mai fi noi —, ci *rezultatul ar fi o corcitură atât de pocită* trupeşte, dar mai ales sufleteşte, *încât* până la peirea noastră prin sterilitate, *ar constitui o batjocură la adresa omenirii şi a lui Dumnezeu!*

Toate aceste sunt răspunsuri scurte făţarnicilor predicatori ai păcii iudaice, răspândiţi prin toate partidele. Fără a intra în discuţia dreptului nostru sfânt de-a trăi şi de-a ni desvolta însuşirile noastre caracteristice, pe teritoriul acesta, care din negura vremilor celor mai îndepărtate n'a fost decât al nostru, şi al nimărui altuia. Fără a intra în discuţia dreptului nostru de-a fi stăpâni pe bogăţiile pământului acestei Românii şi pe munca braţelor noastre. Fără a invoca dreptul nostru de-a ni întregi fiinţa noastra naţională organică, prin recurerirea oraşelor, renaşterea burgheziei noastre şi reîmprospătarea păturii cărturăreşti. Fără a vorbi despre dreptul naţiei noastre româneşti de-a fi ea singură stăpână — după lupte şi suferinţi de mii de ani — pe cârma destinelor ei. Despre toate acestea va veni poate vorba în alte articole.

Să amuţiască deci — nici o pagubă dacă ar amuţi de tot! — umanitariştii făţarnici, *doctrinarii de răspântie ai partidelor, cari caută să ne adoarmă din nou cu vorbele de „pace“ şi „asimilare“, pentruca duşmanul să ne răpuie prin somn!* Naţia a început a se trezi şi numărul celor deşteptaţi creşte mereu. Lupta de apărare se va da. Răsboiul va continua până la biruinţa deplină a naţiei româneşti!

Dar *cine-i va aduna pe cei ce s'au deşteptat? Cine va organiza naţia, care pe zi ce trece se trezeşte tot mai mult? Cine va conduce răsboiul?*

Am spus în articolul trecut: *L. A. N. C. s'a intemeiat anume pentru aceasta!* A desfăşurat steagul, care fâlfâe în vânt, îl ţine sus, ca să se vadă locul de adunare, şi sună prelung din buciumul revistei *„Infrăţirea Românească„* din Cluj — de răsună lungul văilor „dela Nistru pân' la Tisa“ — chemând pe luptători. Şi conştiinţele naţiei au început a se aduna. Iar „Legiunea Arhanghelul Mihail“, prin trâmbiţa viforoasă a revistei *„Pământul Strămoşesc“*, adună tineretul idealist şi gata de jertfă. Osebit, dar cu acelaş scop sfânt.

Ar putea însă cineva să întrebe sau numai să gândească: Viaţa obştească a unei naţii, silinţele ei, luptele ei, sunt în regulă generală conduse de „partide politice“! Şi această luptă, acest răsboiu de apărare, nu putea fi dus de un partid, sau de toate, strânse anume pentru aceasta la un loc?

Partidele noastre de guvernământ? Trecând peste faptul că au degenerat în simple asociaţii de exploatare a intereselor obşteşti cu preocuparea esenţială de-aşi căpătui partizanii, vom face numai constatarea ştiută de toată lumea, şi de nimeni contestată, că *nu este nici un singur partid, în care să nu fie Jidani înscrişi ca membri,* şi încă în locurile înalte de conducere. *Şi nu este nici un singur partid, care să nu aibă fruntaşi — mari şi mici — salariaţi de Jidani,* sub forma consiliilor de administraţie ale băncilor jidoveşti, sau direct amestecaţi în diferitele intreprinderi şi afaceri ale Jidanilor. Şi atunci se pune întrebarea simplă şi elementară: *Ar putea oare partidele, cu Anhauch, cu Groedel, cu Szana, cu Bercovitz, cu Wurmbrand, cu Zierelsohn, cu Straucher, cu Filderman, cu Streitman, cu etc... etc... etc... să lupte contra pericolului jidovesc?* Adică toţi aceşti jidani să lupte pentru înfrânarea şi eliminarea Jidanilor de pe teritorul României? Adică să lupte contra lor înşişi? *Satan să lupte pentru Dumnezeu, alături cu Arhanghelul Mihail, în contra sa însaşi?* Dracul să facă mănăstiri? Cine a mai văzut?

Sau ar putea oare partidele — pline de fruntaşi ştiuţi de toată lumea, că se îmbogăţesc sau speră să se îmbogăţiască din afaceri cu Jidanii — să iee măsuri contra Jidanilor, să lupte pentru eliminarea lor de pe teritoriul României? Ar fi caşicum slugile devotate s'ar ridica contra stăpânilor, care-i ţin cu hrană din belşug şi cu desfătarea tuturor bunătăţilor, fără a li se cere nici o muncă! Sau *ni-am putea oare închipui ca mielul şi viţelul să voiască cu tot dinadinsul să alunge oaia şi vaca, cari li dau să sugă lapte?*

In aceste condiţiuni, *a aştepta dela partide să organizeze şi să conducă naţia românească in răsboiul ei de apărare contra Jidovimii cuceritoare, ar fi ca şi cum pe câmpul de luptă ni-am* pune toate speranţele victoriei mântuitoare într'o armată alcătuită din trădători, din spioni inamici şi condusă de ofiţeri trimişi de inamic!....

Deaceia a trebuit să se intemeieze L. A. N. C. Organizaţie, nu numai fără Jidani şi jidoviţi, ci şi fără umanitarişti făţarnici, fără vânători de căpătuieli personale sau familiare. E necesar să spunem aici şi cum a fost

întemeiată L. A. N. C. In general vorbind ea a fost întemeiată de instinctul de conservare al nației românești. Inițiatorul individual nu poate avea alt merit, decât că a avut inspirația de-a nu pierde momentul oportun. Dar să povestim întocmai, începând mai demult:

In România vechiului regat, cu zeci de ani în urmă, Jidanii își executaseră invazia lor lentă și ocupaseră poziții importante în târguri și orașe. Neavând însă drepturi politice, ca cetățenii băștinași, și neavând dreptul de-a cumpăra proprietăți rurale, massa poporului român — cu toată presiunea economică, pe care începuseră a o exercita Jidanii — nu vedea gravitatea pericolului jidovesc. Deși depe atunci încă spirite luminate, am putea zice profetice, prevedeau pericolul și îndemnau la luptă. *Vom aminti numai trei dintre cei mai fruntași: savantul Bogdan Petriceicu Hajdău, Poetul genial și scriitorul naționalist Mihail Eminescu, marele filosof și om politic Vasile Conta.* Alarma acestuia din urmă a culminat cu fraza celebră și înfiorătoare: *„Noi, dacă nu vom lupta contra elementului jidovesc, vom peri ca națiune“!* Și mulți alți naționaliști după ei, dintre cari unii mai trăiesc și astăzi. Dar alarma tuturor se pierdea, ca vocea celui ce strigă în pustiu. *Târziu, abia la 23 Aprilie 1910,* în urma unei consfătuiri la București, cu luptători, în cea mai mare parte tineri și hotărîți, adunați din toată țara, printre cari mă număram și eu, *s'a putut proclama întemeierea „partidului naționalist-democrat“.* Partid, care între altele a luat asuprăși și *cea mai principală dintre hotărâri: aceia de-a lupta fățiș contra pericolului jidovesc!* Această închegare devenise acum posibilă, deoarece *massa nației românești începuse a se resimți de presiunea crescândă a Jidovimii.* In numele acestui partid, în alegerile libere dela 1919, prezidate de guvernul General Văitoianu, am reușit să fim aleși 33 de parlamentari. Era desigur un succes. Dar tot atunci pe tema semnării sau nesemnării tratatului dela St. Germain, prin care se acordau drepturi politice tuturor jidanilor aflători pe teritoriul României, partidul s'a desbinat. Majoritatea parlamentarilor l-a urmat pe d. Iorga care stăruia pentru semnarea tratatului, iar noi aceia cari luptam contra semnării, adică d. A. C. Cuza — fostul președinte al L. A. N. C. —, d. Prof. Corneliu Șumuleanu, cu și încă vre-o doi sau trei parlamentari, ne-am constituit în „partidul naționalist-democrat-creștin“, spre a rămânea un nucleu de luptă fățișă contra pericolului jidovesc. Cu acest prilej țin să amintesc, cu cuvântul deosebitor de „creștin“ s'a adăogat în urma insistențelor mele. Am propus și am insistat, pentrucă acest cuvânt caracteriza mai bine gruparea noastră de-atunci, arătând cauza, care ne-a deosebit, și pentrucă socoteam că era inutil să polemizăm cu cealaltă grupare pe tema firmei. In alegerile, cari au urmat după aceasta am reușit în numele „partidului național-democrat-creștin“ doi inși: Dl A. C. Cuza la Iași și cu în fostul județ Suceava, actualul Fălticeni. Iar în alegerile făcute după aceia de liberali, n'am reușit nici-unul. Contribuise desigur la această cădere și silnicia și falsificările electorale la această cădere, dar nu mai puțin este adevărat, că și avântul masselor slăbise, când au văzut că întreg „partidul“ se redusese precis la trei inși: d. A. C. Cuza încadrat de mine și de d. Șumuleanu. Cei câțiva fruntași, cari ne mai urmaseră dela începutul desbinării, s'au răsgândit și s'au împrăștiat, căci nu reprezentam nici-o altă perspectivă, decât aceia a sacrificiului la infinit pentru idee. Perspectivă foarte puțin atrăgătoare în toate timpurile și în toate locurile. Noi, acei cari dintru început renunțaserăm la orice gând de satisfacții personale pe urma luptei noastre, ni-am continuat lupta, ca predicatori — prin graiu și prin scris — ai adevărului despre pericolul jidovesc.

Curând după aceia — fără să fi declarat desființarea partidului naționalist-democrat-creștin — s'a întemeiat, cu participarea activă a dlui Dr. N. Paulescu și cu sprijinul câtorva altor Bucureșteni, gruparea „Uniunea Națională Creștină“, în care se primeau membri fără deosebire de partid, întrucât singurul scop al ei era numai propaganda, mai ales prin scris, a ideii despre pericolul jidovesc. Propagandă, care se adresa multor cărturari, mici și mai mari, ai nației, cari cetind ni dădeau dreptate pe șoptite, sau chiar și în gând, dar dintre cari cei mai mulți continuau a-și căuta de interese în lăuntrul partidelor jidovite, și nu rare ori în legătură cu Jidanii. Totuși *noi am continuat această propagandă desigur încă zeci de ani, evident cu acelaș rezultat, dacă brutala ofensivă jidovească n'ar fi trezit — ca în primul loc — tineretul universitar, impingându-l la acțiune, și prin această acțiune, la trezirea masselor adânci ale nației.*

Intru totul caracteristică e împrejurarea, că *faptele* — singurele, cari au putut sgudui oricând și oriunde mulțimile — *au pornit nu dela Iași, unde o mână de studenți oțeliți luptau de ani de zile* contra valurilor de jidani și de jidoviți, *și unde d. A. C. Cuza, profesor pe atunci, discuta depe catedră problema jidovească, ci dela massa studențimii românești din Cluj,* până unde propaganda Uniunii Naționale Creștine nu ajunsese, și unde abia începuse propaganda, complect independentă a „Acțiunii Românești“ sub conducerea dlui Profesor I. C. Cătuneanu, actualul Președinte al L. A. N. C.

Purcezând deci dela Cluj, *lupta s'a întins asupra întregii tinerimi,* dela toate universitățile și școlile înalte din țară. Iar *lupta și suferințele lor au produs în mod firesc acea sguduire și trezire a masselor, care a făcut posibilă inițiativa întemeierii unei organizații de apărare a nației.* O organizație asemănătoare cu o oaste de luptă, răsboiul cumplit de Jidovimea mondială contra noastră. *Și această organizație este L. A. N. C.*

Inițiatorul întemeierii acestei organizații *nu are* — precum am spus mai sus — *decât meritul inspirației de-a fi prins momentul și de-a-l fi folosit.* Și, cum se întâmplă mai totdeauna în asemenea împrerurări, inițiatorul n'a fost vre-un luptător în vârstă, cu zeci de ani de experiență, ci *un tânăr,* care-și făcea studiile de de doctorat în drept la universitatea din Berlin. Dintr'un moment dat acel tânăr, fără să se consulte cu cineva dintre noi, vechii luptători, fără se avizeze pe cineva, și-a întrerupt studiile și a pornit spre țară. Din Cernăuți, unde a poposit pentru o scurtă consfătuire, a și luat măsuri ca delegațiile de luptători din toată țara să se adune într'o anumită zi la Iași, orașul tuturor actelor mari naționale din ultimele timpuri. Deși făcuse singur convocarea înainte în numele său, totuși sosit la Iași, l'a rugat pe dl Cuza, să facă Dsa convocarea acelei acelei adunări de constituire. A fost refuzat pe motivul, că n'ar fi sosit încă vremea proprie pentru o asemenea organizare. Dsa era probabil convins, că mai trebuiau câțiva ani de propagandă a doctrinei prin scris. Apoi tânărul respectiv mi s'a adresat mie. Mărturisesc că și eu am fost contra, pentrucă socotiam, că ar fi fost mai potrivit peste câteva luni, nu în timpul rece și schimbăcios dela începutul lui Martie. Fără să spună nimic, *tânărul inițiator nu s'a descurajat,* ci a continuat înainte în hotărîrea lui. A cutreierat cu iuțeală și în mod discret toate orașele principale din țară, și *cu două zile înainte ne-a înștiințat, că adunarea de constituire va avea loc!* Ne-a pus adică în fața faptului împlinit. *Adunarea a fost cu adevărat măreață. Delegațiile de luptători au sosit din toată țara.* — guvernul surprins cu totul n'a apucat a lua măsuri de oprire — *și în cate-*

drala sfintei Mitropolii a Moldovii s'a proclamat existența L. A. N. C. S'au sfințit primele steaguri, confecționate in pripă de tânărul inițiator, s'a depus primul jurământ în fata altarului de către cei aproximativ zece mii de participanți, apoi s'a aclamat întâiul președinte, în persona dlui A. C. Cuza, astăzi fost președinte al L. A. N. C. Era in ziua de 4 Martie 1923.

Acesta, și numai acesta, și nu altul, este adevărul asupra întemeierii L. A. N. C. Am trebuit să-l fiixez aici, pentruca să înlătur un anumit dubiu, care a încercat a se crea asupra acestui adevăr. Evident s'a încercat pentru mai târziu, întrucât acuma multă lume știe cum s'au întâmplat lucrurile. Dealtfel sper, că nu voi fi pus în situația de-a mai veni cu noui amănunte și precizări.

Această organizare a L. A. N. C. mai târziu s'a întărit și s'a consolidat definitiv, prin contopirea în ea a „Acțiunii Românești" dela Cluj, în frunte cu dl I. C. Cătuneanu, actualul Președinte al L. A. N. C., a „Fasciei Naționale Române", care începuse a se închega, a „partidului creștin-social", în frunte cu dl dr. Titus Malai, actualul Secretar General al L. A. N. C., și a „Ligii Creștine", în frunte cu dnii Atanasie Nițeanu din București și P. Donca-Manea din Galați.

Despre modul de organizare al L. A. N. C. vom scrie în articole, cari vor urma. Acuma însă vom examina întrobarea hotărâtoare: Este L. A. N. C. un „partid" politic sau nu? Deși discuțiile despre „echivocuri" sunt astăzi în genere agreate și la modă, noi totuși vom răspunde limpede la această întrebare, așa ca să nu mai poată fi nici-un echivoc.

Mulți, chiar de bună credință, nu pot pricepe, dece n'ar fi L. A. N. C. un partid politic? Și dacă nu e partid, atunci ce este? Ce trebuie să fie? Ei raționează astfel: L. A. N. C. duce lupta pe cale politică, deci cași partidele. Dacă obiectăm, că noi înțelegem să ducem lupta și pe căi economice și culturale, ni se răspunde, că toate partidele afirmă exact acelaș lucru. Că partidele degenerând, au ajuns — mai ales în țara noastră — asociații de exploatare a intereselor obștești, folosindu-se fără scrupule de naivitatea masselor? Aceasta o știe toată lumea, dar aceasta n'ar împiedeca să existe și partide absolut idealiste, oneste în intenții și mijloace. Dovadă fostele partide „naționalist-democrat" și apoi „naționalist-democrat-creștin". Iar modul de organizare al L. A. N. C.? Mai mult sau mai puțin asemănător cu al partidelor. Deci — se întreacă nedumeriții — dece L. A. N. C. n'ar fi partid?

Răspunsul scurt la toate întrebările este: *L. A. N. C. nu este „partid", nu poate să fie, și nu trebuie să fie „partid"!* Dece? Lămurirea — fără îngâimeli neputincioase de-a explica — este ușoară, limpede și categorică. Ea resultă din curajul de-a privi în fața gravitatea excepțională a situației: *Răsboiul!* Pe de-oparte declarat nației noastre fără cruțare decătră Jidovimea mondială, pe de altă parte impus, pe viață și pe moarte, generațiilor de astăzi — ca un imperativ categoric — de către instinctul de conservare al nației românești și de inspirația de sus, coborâtă pe căi mistice în sufletele celor conștienți și sinceri!

Partidele, când sunt idealiste în doctrină și oneste în alcătuire, sunt menite să conducă o țară în vremuri normale, lipsite de pericole grave. Deaceia și denumirea lor de *„partide", adică fiind câte „o parte" a nației.* Și în vremuri normale nici nu-i nevoie de mai mult. *Când e vorba însă de un răsboiu, de resultatul căruia atârnă chiar viața nației, el nu poate fi dus, decât de nația însăși. Nu de părți din ea, adică de partide.* Nația reprezentată și condusă la biruință cu orice preț, de-o organizație adhoc!

Ca să nu enumărăm exemple multe — precum am putea — din istorie, vom aminti un singur exemplu — deplin lămuritor — de sub ochii noștri: *Nația italiană astăzi! Nici pe departe atât de grav periclitată ca nația românească, și-a aflat salvarea din greutățile ei mari, organizată nu de un nou »partid", ci de „Fascia Națională Italiană"!* Că „F. N. I." ar putea — după terminarea misiunii propriu zise — să degenereze în partid, în loc de-a se desființa — cum ar fi natural — aceasta e cu totul altceva. Până atunci însă *F. N. I. nu este un „partid", căci nu este o „parte" din nație, ci este nația italiană însăși,* în conștiința ei de pericolele ce-o amenință, și, in incordarea ei organizată pentru a le trece, dacă nu le-a trecut încă!

Așa fiind, ce *este* L. A. N. C.? *Răspundem cu hotărârea conștientă și neclintită a sufletului nostru, oricât n'ar conveni răspunsul acesta partidelor:*

L. A. N. C. *nu este „partid", pentrucă nu este numai o „parte" a nației românești, ci este organizația adhoc a nației întregi,* în vederea asigurării însăși a vieții sale prin victorie, în războiul sfânt de apărare, pe care trebuie să-l ducă!

Da, L. A. N. C. *este nația românească însăși în momentele de față și până la victorie!* Deoarece în împrejurări atât de grave și hotărâtoare, *„nația" nu poate fi, nu trebue să fie, decât massa celor conștienți, cari luptă, și a celor, cari vor mai deveni conștienți și vor lupta!* In cazul pericolului, de care ne ocupăm: *Frontul este nația, și nația este frontul!* Și în nici într'un caz nu pot fi nația — nici macar în parta — aceia, cari au trecut în rândurile inamicului! *Oricât de puțini am fi noi, și oricât de numeroși ar fi ei!* **Nația este conștința ei de pericolul ce-o amenință și sufletul ei luptător.** *Iar conștiința unei nații și sufletul ei, nu se măsură și nu se cântărește!*

Iar ei, *cei trecuți la dușman, sunt* cași stăpânii lor, Jidanii, *cum îi numiau Romanii: „hostes".* Și *la ora sortită* de Dumnezeu — care nu va părăsi această nație românească în ghiarele Satanei — L. A. N. C. *va aplica sentința dreaptă a destinului: Erga hostes aeterna auctoritas!*[1])

Până atunci, și pentru acestea, *toți câți simțiți în suflet pornirea de-a vă apăra țara, și neamul și Crucea lui Hristos, veniți sub steagul* L. A. N. C.!

Huși, 13 Februarie 1928.

卐 **ION ZELEA-CODREANU**

[1]) Traducerea senzului ar însemna: „Față de dușmani nicio cruțare"!

Fundația întru memoria Dumitru Moldovan

Poporul nostru înzestrat cu atâtea calități frumoase are însă două mari defecte: lipsa de inițiativă și de interes național.

Următorul fapt e un exemplu între altele:

In anul 1900 Iohana Moldovan, născută Farkas, și în 1922 fiica sa Iohana Bădilă născută Moldovan au testat în scopul de a se înființa *„Fundația Dumitru Moldovan"* hârtii de valoare în suma de 20000 cor. precum și casa lor proprie moștenită, situată în Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 9. Hârtiile de valoare împreună cu dobânzile capitalizate, în urma depunerii valutei aproape s'au nimicit; casa însă a crescut în valoare și astăzi prezintă un capital real de cel puțin 4,000.000 lei.

Această casă e trecută în posesiunea Asociațiunei **Astra** și aduce în prezent un venit de circa 210.000 lei anual. Aceste sume împreună cu ceeace a mai rămas din valoarea hârtiilor se capitalizează în favorul fundațiunei. In acest scop a fost donată

şi *grădina Ion Petran* din Cluj, str. Bisericei Ortodoxe azi tot în administraţia Asociaţiunei.

Acesta donaţiuni s'au făcut *cu scopul precis de a se ajuta tinerimea română*, care doreşte să-şi lumineze mintea în aşăzămintele culturale superioare.

Asociaţiunea pentru literatura şi cultura poporului român Astra din Sibiu, care este legatar testamentar nu a îndeplinit nici până astăzi ultima voinţă a acelor testatoare, şi testator, care cu multă dragoste de neam şi-au lăsat tot avutul lor pentru ajutorarea studenţimei şi nu o respectă nici azi, când se simte atâta nevoie pentru a se veni în ajutorul studenţilor români lipsiţi de mijloace şi dezorientaţi, veniţi dela ţară la oraş, să invete luptând cu boalele şi cu foamea, pentru a-şi croi un viitor mai bun, la care cred că el e cel dintâi care are dreptul.

Noi credem că ne respectarea testamentului e o un sacrilegiu şi faţă de memoria bunelor testatoare şi faţă de tineretul universitar, care se zbate în aşa mare lipsă.

Insist asupra acestui fapt mai ales pentrucă femei sunt testatoarele şi au şi fost animate de acelaş gând ca şi Societatea noastră „Reuniunea Femeilor Creştine" din Cluj: să stăm în ajutorul tineretului universitar speranţa de mâine a scumpei noastre patrii, pe care ei o vor şti poate, să o facă mai fericită de cât e azi.

Dr. ELENA BRATU.

Răspunsul cuvenit

In pamfletul, plin de veninul urii talmudice contra a tot ce ne este mai scump şi drag, în „Curierul israelit" din 12 Februarie 1928, Jidanul care a furat din patronimica românească două nume spre a se împăuna cu ele ca un „borfaş" cu lucruri furate, numindu-se Horia Carp, actualmente senator, ales pe lista liberală, îşi permite îndrăzneala cam riscată de a ataca trivial, patimaş şi adânc mincinos studenţimea română, în organizaţia sa puternică „Uniunea Naţională a Studenţilor Creştini" (U. N. S. C.)

Il doare pe hoţul de nume româneşti existenţa acestei asociaţii; îl doare pe fiul neamului, care nu are nimic comun cu noi, decât incidentala conlocuire trecătoare pe un pământ unde nimeni nu i-a poftit pleava consângenilor săi trădători şi parazitari, îl doare faptul că tinerimea noastră universitară se deşteaptă şi mai ales trezeşte populaţia autohtonă la lumina sinistră a machinaţiilor iudaice, etern duşmănoase, uneltite zilnic în contra poporului român, subt formele prevăzute şi mai ales neprevăzute de codul penal.

In această durere şi svârcolire de ură clocotindă, cum numai un suflet jidovesc poate fi frământat, senatorul liberal Horia Carp cere ministrului instrucţiunii publice disolvarea U. N. S. C. Bietul Jidov, lipsit atavic de simţul politic! El crede că o samavolnicie mai mult a guvernului, care a pactizat cu Jidanii, poate smulge din sufletul poporului nostru conştiinţa, că avem de luptat cu cel mai perfid vrăjmaş cotropitor de cea mai ucigătoare speţă, din câte a cunoscut istoria!

Te înşeli Jidane!

Studenţimea s'a trezit; ea îşi înţelege misiunea: ea ştie că puterea ei de mâine stă în pregătirea ei ştiinţifică, la care **astăzi** lucrează sârguitor, conştiincios şi cu frumoase succese; dar mai ştie, Jidane bârfitor, că paralel cu această muncă are datoria, în orele-i de recreaţie, de vacanţă să cultive sentimentul naţional şi deci precis antisemit, răspândindu-l în straturile poporului, din care se ridică spre lumina ştiinţei şi către altarul iubirii de pământ românesc.

Să nu crezi Jidane, bârfitor şi mincinos, că declamaţiile tale umanitariste, debitate de toţi consângenii tăi de la „anumita presă" şi repetate în mod interesat de toţi jidoviţii politicieni, îngrăşaţi în consiliile de administraţie ale finanţei neamului tău, să nu crezi că declamaţiile voastre suspecte ale tuturor, cari v'aţi aliat conştient sau inconştient contra intereselor vitale ale acestei ţări, pot abate cu un centimetru tineretul nostru din drumul său normal.

Nu, vă faceţi iluzii. De ce vă temeţi, nu scăpaţi. Poporul român, dupăce a scuturat atâtea juguri, să ştii Jidane, Horia Carp, că va găsi mijlocul să scuture şi jugul dominaţiei iudaice, cea mai apăsătoare, cea mai perfidă, cea mai primejdioasă din câte au bântuit acest pământ, unde tot neamul tău nu reprezintă decât un stol de lăcuste tolerate.

Cum şi ce fel, vom vedea. Dar un pic de bun simţ ar trebui să sfătuiască Jidovimea parazitară să fie mai prudentă, mai puţin povocatoare. Şi mai ales să-şi măsoare mai bine cuvintele!

Pentru minciuna debitată cu rea credinţă privitoare la redactorul organului studenţesc dela Cluj „Generaţia Nouă"; precum şi pentru articolul de mai sus intitulat „U. N. S. C. trebuc disolvată" rămâe ca cei direct atacaţi more iudaico, adică perfid şi duşmănos, să răspundă cum se potriveşte, nu cu josnicia sentimentelor cătrănite de ură ale autorului, ci aşa cum este compatibil cu simţul demnităţii şi superiorităţii etice a tinerimei noastre universitare.

AUDAX

Scrisoare deschisă către domnii Profesori şi Teologi, care cunosc limba ebraică!

Am cetit în diferite lucrări, că Jidanii rostesc la începutul fiecărei rugăciuni cuvintele:

„Tob sebegoim barog" = Pe cel mai bun dintre Creştini să'l ucizi!

In Denteronom la cap. 7 V 2 scrie: **„Şi când Iehova Dumnezeul tău ţi-le va da** (adecă popoarele ce întâlneşte) **tu să le baţi şi milă de ele să nu'ţi fie".**

Idem V. 3: **Nici să te încuscreşti cu dânsele pe fetele lor să nu le ei pentru fii tăi".**

Idem cap. 7 V. 16: **Acel care va vărsa sângele goimului aduce jertfă lui Dumnezeu".**

Idem cap. 6 V. 10: **Dumnezeu dete evreilor toată puterea asupra bunurilor şi sângelui altor neamuri".**

Renumitul talmudist Bachai zice: **„Viaţa epimilor e în mânile tale Judeule; cu atât mai mult îţi aparţine aurul lui".**

Deuteronomul cap. 7 V. 16 spune: **„Şi să pierzi toate popoarele, pe care Iehova, Dumnezeul tău, le va da ţie, ochiul tău să nu le cruţe.**

Idem 22: **Şi Iehova Dumnezeul tău va alunga aceste naţiuni dinaintea ta, încetul cu încetul.**

Idem 23: **„Dară Iehova Dumnezeul tău le va da ţie în puterea ta, şi le va îngrozi cu spaimă mare, până ce le va perde".**

Idem 24: **Şi pre regii lor îi va da ţie în mână, şi tu să faci să piarză urmele lor de sub cer. Nimeni nu va putea sta în faţă cu tine, până ce nu-i vei perde".**

Exact aşa s'a întâmplat în Rusia. Dacă cele scrise mai sus sunt adevăruri cuprinse în cărţile — zise sfinte — ale Jidanilor, **atunci cu atât mai mult aveţi datoria Domnilor cunoscători ai limbei ebraice, să examinaţi acele cărţi, să le traduceţi cu sârguinţă şi să-i denunţaţi pe Jidovi autorităţilor noastre ca pe**

nişte atentatori la averea Românilor.

Un astfel de popor, care se laudă cu idei umanitariste — de egalitate, de fraternitate de democraţie, şi mai ştiu eu, cu ce fel de minciuni, dar care prin cărţile lui — zise sfinte — propagă atentatul la viaţa şi la avutul poporului care-l găzdueşte, — merită expulzarea sau executarea prin justiţie; nu scutul şi ocrotirea legilor.

Domnilor Profesori şi teologi cunoscători ai limbei ebraice, sunteţi complici conspiraţiei jidoveşti în contra Neamului Românesc?

Dacă nu sunteţi complici — şi vă repugnă această bănuială a noastră; pentru ce tăceţi şi nu ne descoperiţi cuprinsul scrierilor şi a literaturei religiei jidoveşti?

Cele câte-va citate de mai sus, au o importanţă atât de mare, încât şi atributul de complici ai jidovilor, este prea uşor pentru vina ce purtaţi faţă de Neamul Românesc — din care faceţi parte.

Dacă prin complicitatea tăcerei, contribuiţi şi în viitor la distrugerea Neamului Românesc prin Jidani — Vă vom taxa drept criminali şi trata în consecinţă.

Se poate admite atâta inconştienţă naţională, la nişte cărturari români; în comparaţie cu fanatismul de care sunt animaţi toţi jidanii pentru neamul lor?

Aşteptăm răspunsul celor vizaţi!

ST. PENEŞ

Tablou

asupra numărului Românilor şi Jidanilor din oraşele din Ardeal, la 1926

Oraşele	Români	Jidani
Abrud	1507	92
Aiud	2101	877
Alba-Iulia	5279	2193
Arad	12765	9306
Baia Mare	5053	2012
Bistriţa	3718	2518
Braşov	12245	2105
Caransebeş	4302	651
Careii-Mari	2987	2877
Cluj	28755	12992
Dej	3575	3874
Deva	2705	1052
Dicio-Sân-Mărtin	1298	783
Făgăraş	3279	1070
Gheorgheni	487	371
Gherla	2792	1191
Haţeg	2517	698
Hunedoara	1857	257
Ibaşfalău	1502	588
Mediaş	3765	675
Miercurea-Ciuc	273	317
Lugoj	7702	2151
Ocna-Sibiului	3015	69
Odorheiu	271	205
Oradea-Mare	8403	22980
Orăştie	4217	579
Reghinul Săsesc	1585	1436
Satu-Mare	4598	8958
Sebeşul Săsesc	6019	132
Sfântu Gheorghe	1305	478
Sibiu	9735	2793
Sighetul-Marmaţiei	5031	12178
Sighişoara	3557	575
Şimleul-Silvaniei	1812	1659
Târgul-Mureş	4111	3913
Târgul Săcuesc	89	168
Timişoara	19859	12998
Turda	4512	1132
Zălau	1517	775
In Total	190102	119687

Deci: la 150 de români, 100 de jidani.

Iată aşadar tristul real fapt asupra activităţii aşa ziselor „partide politice" de 10 ani de zile. Căci trebue să se ştie că în anul 1919, înainte de semnarea tratatului de acordare de drepturi civile şi politice jidanilor, de către dl. Alexandru Vaida-Voevod, acela care în 1913 şi 1914 trata la Viena formarea Austriei-Mari, — întrând pe uşa din dos, aşa dar pe uşa servitorilor, la asasinatul arhiduce şi moştenitor de tron Frantz Ferdinand care refuzase de la început de a-l primi prin uşa din faţă, acela care azi este plătit cu un milion de lei de banca jidănească Marmorosch Blank şi Comp. cu sute de mii de lei de fabrica Renner din Cluj şi de către alte mari întreprinderi jidăneşti, acela care are în buzunarul stâng Ardealul iar în cel drept poliţa comercială de vânzarea ţăranilor români jidanilor, — nu aveam mai mult de 532,000 de jidani în toată România-Mare.

Cifrele de faţă, pe care le-am cules după datele oficiale, — numărul românilor după statistica oraşelor din 1926 iar numărul jidanilor după datele oficiale a sinagogelor şi templele din Ardeal din acelaş an, — sunt cea mai elocventă dovadă că partidele politice sunt singure de vină, — şi numai ele sûnt de vină, — asupra faptului că presa jidovească vorbeşte azi cu glas tare şi sigur despre revoluţie, despre iminenta prăbuşire a României şi despre triumful iudaismului. Ele mai formează şi cel mai puternic argument dece sunt astăzi atât de populari naţional-ţărăniştii dlui Iuliu Maniu, oameni cu sufletul pe carta de vizită, cu inima întinsă pe mâna cui oferă mai mult, cu simţirea internaţională ca dlui Ion Mihalache şi cu gândul de bufon politic a papagalului politic Virgil Madgearu, armean de naştere şi grec de creştere.

Evident că liberalii cu deviza lor foarte simplă: „Totul pentru mine, nimic pentru tine!" şi cu logica şi mai simplă: „Ţara suntem noi liberalii. Cine e contra noastră e contra ţări, deci e trădător de neam şi vânzător de ţară" sunt tot atât de vinovaţi de toate nenorocirile câte s'au abătut pe capul românilor.

Iată domnilor cititori de cine e condusă ţara. Orice alt comentar trebue considerat ca de prisos.

Dr. Romulus Damian

Bucureşti, str. Dragoslave 10.

Mărturisiri autentice: Jidanii despre ei înşişi

Pentru a dovedi până unde merge tupeul celor perciunaţi, spicuiesc câteve din multele exemple date de dl Th. Fritsch în cartea sa „Handbuch der Judenfrage".

„Faptele şi obiceiurile jidanilor sunt absolut necunoscute lumii. Se crede că sunt cunoscuţi fiindcă li s'au văzut bărbile, însă nu s'a studiat nimic altceva decât aceste bărbi. De altfel sunt şi acum, caşi în evul mediu o taină pribeagă."

H. Heine (Geständinsse 1853—54.)

„Atunci veni un popor din Egipt, care pe lângă boli de piele, vase de aur şi argint furate, aduse şi o aşa numită religie pozitivă... o mumie, care umblă pe pământ înfăşate în scutece, compuse din litere străvechi, o parte împietrită a istoriei universale, o stafie, care pentru întreţinerea ei, face negoţ cu poliţe şi pantaloni rupţi."

„...nasurile acestea lungi sunt un fel de uniformă, după care Jehova D-zeul Dumnezeilor, îşi recunoaşte soldaţii gărzii personale, chiar dacă au dezertat."

H. Heine (Reisebilder a 4 şi 5 p.)

„H. Heine şi Börne fac oare şi ei parte din istoria jidanilor? Fireşte! N'a curs numai sânge jidovesc în vinele lor, ci şi suc jidovesc în nervii lor. Au abzis, ce-i drept, în aparenţă de judaism, ca luptătorii cari pun mâna pe echipamentul şi steagul duşmanului, pentru a-l putea lovi mai sigur şi pentru al putea nimici mai puternic."

Prof. Dr. H. Grätz (Breslau) Geschichte der Juden, vol. 11, pag. 367.

„Inainte de toate, scriitorul acestor rânduri ţine să stabilească faptul, că jidan din naştere, s'a încreştinat numai

pentru a avea dreptul să rămână fără frică jidan."

E. M. Oettinger (Intr'un billet-doux către R. Wagner, Dresda, 1869, p. 5.)

„Botez şi chiar încrucişare nu ajută nimic. Rămânem şi în a suta generaţie tot jidani, ca acum 3000 de ani. Nu pierdem mirosul rasei noastre nici printr'o înzecită încrucişare şi chiar la fiecare fecundaţie cu orice femeie, rasa noastră rămâne stăpână; cei născuţi sunt pui de jidani."

Prof. E. Gans „Entdeckung der Seele" (Vol. I, pag. 247.)

„Nimeni nu poate contesta că jidovimea ia parte în mare măsură la demoralizarea şi coruperea tuturor relaţiunilor sociale. O însuşire caracteristică jidanilor, este sforţarea îndărătnică de a produce valori fără muncă, adică deoarece aceasta este o imposibilitate; înşelăciunea, corupţia, năzuinţă de a aduce prin manevre de bursă, ştiri false şi de a crea pe căi similare, valori artificiale, de a le însuşi ca apoi să le schimbe cu valori reale câştigate prin muncă, de a le agăţa altora, în mâinile cărora se topesc, ca Elena în braţele lui Faust. Jidanii sunt reprezentanţii clasei care caută să se îmbogăţească fără lucru. Una din cele mai periculoase însuşiri specific jidoveşti, este intoleranţa brutală, ba chiar barbară — iarăşi un rar contrast la o rasă care sbiară în fiecare clipă după toleranţă. O tiranie mai rea ca aceia pe care o practică jidovimea, nu există. Despre respectul părerilor sau al persoanei, la o combatere mai energică, cum se găseşte în parte la Germani, în deosebi însă la Romani (Italieni), nici vorbă la jidani. Cine îndrăsneşte să se împotrivească slechtei jidoveşti, pe acela caută să-l calce în picioare cu o brutalitate animalică. Şi este chiar o mare deosebire între intoleranţa neamului şi a jidanului. Acela combate adversarul pe faţă, în luptă cinstită şi chiamă la luptă contra spiritului mai înainte de toate spiritul. Jidanul caută să-şi nimicească adversarul mai ales în domeniul sufletesc sustrăgându-i baza materială, usurpându-i existenţa civilă, sau tăinuind existenţa şi tendinţele în faţa lumii, sau încercând să mintă negând pur şi simplu pe cel de altăconvingere. Cel mai parşiv mod de a lupta, tăcerea mortală este specific jidan. Ca adversar în lupta socială cât şi în cea spirituală, jidanul întrebuinţează de predilecţie mijlocul cel mai josnic, pentrucă ştie, că creştinul renunţă mai bucuros la luptă, decât să-l urmeze în josnicie.

Conrad Alberti (Littenfeld) „Gesellschaft" No. 12, 1889.

„Fiecare ţară trebuie să se ferească de jidani cari trec peste ea ca lăcustele."

Kohn-Oppert (Mai 1891, Times).

„Aparţin oriunde opoziţiei, se află totdeauna în lagărul reformatorilor, revoluţionarilor, acelora cari vor să răstoarne ce ieste şi cari pretind forme de viaţă noi... Numai din cauza aceasta au putut să ajungă atât de repede şi cu succes nemaipomenit la acea mare influenţă pe cari o posed astăzi."

I. Marcussohn (Times 1917, 3, 3, 17.)

„Nu numai noi jidanii suntem atât de degeneraţi şi la sfârşitul unei culturi consumate. Tuturor raselor din Europa — poate le-am infectat noi — le-am stricat sângele. *De altfel totul este astăzi jidovit.* Ne-am furişat rozând în miezul popoarelor, am desstrămat, ruşinat şi paralizat rasele şi aceasta prin cultura noastră specială."

Dr Kurt Münzer în romanul „Der Weg nach Zion."

„Lumea să se obişnuiască însfârşit să privească antisemitismul drept ceiace este, o stavilă înrădăcinată adânc în simţul popoarelor, printre cari locuiesc jidani."

„Das jüd. Echö München, 7, 11, 19.

„Antisemitismului îi corespunde din partea jidanilor, o ură mare a tot ce nu-i jidovesc. Aşa cum noi jidanii ştim despre un creştin că este şi trebuie să fie cât de puţin antisemit, aşa poartă fiecare din noi o ură neînpăcată contra a tot ce nu-i jidovesc.

Intr'adevăr nu-i nimic mai viu în mine decât convingerea că dacă există ceva ce uneşte pe toţi jidanii, este ura aceasta mare şi sublimă. Cred că trebuie să renunţ la descoperirea vreunei cauze ştiinţifice de natură istorică sau fiziologică; simt această ură către ceva impersonal, imperceptibil, ca o parte din natura mea, care a ajuns la maturitate şi pentru creşterea şi desvoltarea căreia trebuie să trag la răspundere o lege a naturii şi deaceia îmi pare neruşinat faptul că se ascunde. Căci ceiace este sâmburele întregei omeniri e „să fi conştient de natura ta şi să garantezi pentru ea."

Cheskel Zwic Klötzel revista „Janus" 1912—13. „Das grosse Hassen."

Tradus de

CAIUS JIGA,

stud. în litere la Universitatea din Cluj

Din durerile Maramureşului

Ţăranii români văduve şi invalizi de războiu plătesc jidanilor dobânzi de până la... 6516 la sută... după banii ce-i împrumută

Pentru ţăranii din Maramureş, jefuiţi şi săcătuiţi de către jidani, nici un *reprezentant al Ardealului* nu-şi ridică glasul în sfatul ţării cu toate că avem acolo... oameni aşa de miloşi şi umanitarişti încât nici acum nu li s'au uscat toate lacrimile de pe obraji, din durerile ce le-ar simţit cu ocazia manifestaţilor studenţeşti, dela Oradea-Mare, Cluj etc.

Aceşti cari-şi băteau pieptul, spunând că vor fi protectorii ţăranilor în sfatul ţării, după ce vor fi alesi, iar după ce au ajuns acolo ş'au uitat de promisiunea făcută şi în loc să apere pe ţăranul român, au apărat pe jidani şi ar cerut pedepsirea fiilor acestor ţărani, fapte cari s'au văzut în procesul lui Groedel şi în parlamentul ţării, după spargerea geamurilor...

Nici un reprezentant din cei amintiţi mai sus n'am auzit să ceară pedepsirea jidanilor cămătari din Maramureş, cari nu se ruşinează să ieie invalizilor şi văduvelor de războiu dobândă de... până la 6516 lei după una sută de lei împrumutată, pe un an.

Şi ca să nu creadă onoraţii cititori, că acestea de mai sus nu le-am scris din ură, sau din patimă, voiu scrie câteva date din celea ce mi-a povestit tinărul ţăran, Ion Ţiplea în etate de 25 ani din comuna Fereşti judeţul Maramureş: în ziua de 27 Ian. a. c.

1. In primăvara anului trecut pe când îmi făceam datoria în Armata română, mama mea Ileana Sima văduvă de războiu, a cărei soţ dimpreună cu trei feciori au căzut pe câmpul de luptă, se împrumută cu cu suma de lei 1000 (una mie lei) dela *jidanul Elich* din comuna noastră.

De primăvara până toamna mama nui plăti nimic din datorie. Toamna jidanul pentru o mie de lei împrumutată pe câteva luni, duse dela mama o pereche de juncani şi-i vându cu suma de 6000 lei (şeasă mii) fără să-i mai restituie mamei, nici un bănuţ din acea sumă.

2. Lui Nicolaie Gaga tot din comuna noastră în anul trecut îi peri un bou. Se împrumută dela susnumitul jidan cu bani să-şi cumpere soţ la boul rămas. După şapte luni jidanul îi vinde ambii boi fără să-i mai dee nici lui Necolaie nimic.

3. Onţa Gheorghe se împrumută tot dela acest perciunat, cu suma de 3000 lei (trei mii lei). La 14 zile Onţa merge să-i plătească datoria.

Jidanul îi face socoteala:

datoria	lei 3000.—
dobândă pe 14 zile	„ 2000.—
total	lei **5000.—**

4. Nedescu Vasile invalid de războiu tot dela noi să împrumută şi el

dela acest jidan cu suma de lei 2000 (două mii). La 12 zile merge să-i plătească.

Jidanul îi face socoteala:

datoria	lei 2000.—
dobândă pe 12 zile	„ 1500.—
total	lei **3500.—**

5. Țiplea Vasile invalid de războiu tot din comuna noastră se împrumută și el, dela jupânul Elich cu suma de lei 400 (patru sute lei). La 14 zile merge să-i plătească.

Jidanul îi face socoteala:

datoria	lei 400.—
dobândă pe 14 zile	„ 1000.—
total	lei **1400.—**

Aici îl întrerupe Ion Lăzăroiu din comuna Săliștea de sus, care zice: „Dapoi și Ionu lui Nestoras dela noi, a plătit lui Stern Herștuich după o mie de lei, altă mie, dela Rusali până la Sântămărie".

Cinstite cititorule! Jerfește câteva minute pentru acești nenorociți frați din Maramureș și fă o mică socoteală, că să nu zică lumea că invinuiesc degeaba pe jupânul Elich. Să luăm de pildă pe invalidul Vasile Țiplea, care a împrumutat mai puțin și zicem:

Dacă acesta a plătit după suma împrumutată de lei 400, o dobândă de 2000 lei pe 14 zile, dacă aceasta datorie de 400 lei nu s'ar fi achitat într'un an, adică în 365 zile, bietul invalid ar fi trebuit să plătească la patru sute lei, o dobândă de... nici mai mult nici mai puțin, decât 26.068 lei (douăzecișișase mii șasăzecișiopt lei) pe an. Iar aceasta sumă dacă o împărțim la patru sute, vine la sută: *6516*.

Dlor! Cine-i va despăgubi pe aceștia? Sau cine va cere să fie pedepsiți cămătarii jidani? Acei cari au cerut pedepsirea studenților români, aveavor curajul să ceară pedepsirea cămătarilor jidani? Nu cred... că... se supără străinătatea...

Dlor! Nici acum nu credeți că în religia jidanului stă scris: **„Pe goim îl poți împrumuta și cu bani, numai să-i iai camăta mare, așa, că în loc să-l ajuți, să-l distrugi".** Și jidanii aceasta o urmează!

Bologa la 15 Februarie 1928.

IOAN POTRA

Corespondență din Rodna Veche

Publicăm mai jos scrisoarea aderenților noștri din Rodna Veche, jud. Năsăud, pentru ca cititorii să afle ce însuflețire domnește în depărtate colțuri ale Ardealului față de studențime; pentru ca politicianii să înțeleagă, că mișcarea antisemită nu este un foc de pae, aprins de ambițioși agitatori inconștienți, — cum ne bârfesc Jidanii dela *anumita presă* **și politicianii cari fac afaceri cu Jidani, — ci își are rădăcini adânci în sufletul poporului nostru, care** *vrea cu putere și deci va isbuti să ajungă stăpân în propria lui casă,* **curățită de Jidani. Meditați, dlor politicianii, asupra următoarelor rânduri isvorîte din indignare și scârbă față de ziarul „Patria" din Cluj, pusă în slujba Jidanilor.**

COPIE.

Scrisoarea deschisă, către Jidovii și jidoviții grupați un jurul ziarului *„Patria"* și a suratelor ei din Str. Sărindar.

Scârbiți până la desnădejde de manifestările creerilor patologici, înfiltrați cu germenii sângelui iudaic, ce aruncă zilnic rătăcirile umanitariste, socialiste, bolșeviste etc. în coloanele gazetei *„Patria"* și a suratelor ei din Strada Sărindar, puse în slujba internaționalismului jidovesc, protestăm din adâncul sufletelor, noi, cei cari suntem talpa țării și nu suntem finanțați nici în consiliile de administrație a băncilor jidovești, contra măsläduirei poporului nostru, blajin, cinstit și harnic, cu lozinci ce ne ruinează ființa, ce pervertesc adevărurile eterne ale vieții și credințe, ce distrug raporturile sociale, ce predică lupta de clasă, ce pescuesc în apă tulbure, ca de pe urma lor să poată trăi, să se poată ridica la măriri toate lăpădăturile neamului.

Inchinându-ne evlavioși în fața Celui-ce ne-a zămăslit neamul, ne-a îndreptat prin secole pașii și contrar dorinței tututor jidanilor și jidoviților, ne va conduce la limanul biruinței în viitor, aducem prinos de recunoștință și admirare generației de eroi a studențimei noastre, care prin jertfe, temniță și sânge ne-a trezit din somnul peirei, arătându-ne pericolele ce ne amenință din partea Iudaismului cotropitor.

Cu lacrimi în ochi, ne rugăm ferbinte să le ajute Dumnezeu să poată zdrobi hidra hidoasă, cu toate capetele, în cel mai scurt timp, ca să se aștearnă și peste pământul — rău al acestei țări, liniște, dreptatea noastră, ordine și să fim conduși de oameni cinstiți, cu minte și buni creștini, nu de părăsiții satelor, de năucii teoriilor sau de cele mai periculoase hiene de geșeftari a prostiei celor mulți.

Pretindem, și alăturea de noi și cele șasesprezece milioane de țărani, a căror suflet dacă nu e măsläduit, trebue să bată alăturea de noi, eliberarea fiilor noștri, aruncați din nou în temnițe, batjocoriți și bătuți de zbirii jidănimei, iar în locul lor, ne cere eroismul moșilor și strămoșilor noștri, ne cere cinstea neamului, să aruncăm pentru vecie pe toți Jidanii și jidoviții ca să scăpăm țara de o moarte sigură.

Nu uităm să infiierăm cu dispreț și salivă clica disparentă de sateliți trădători, bineînțeles necalculând armiile de nepoți și nepoate, de fini și cuscri, cari pentru oase de ros se cățeresc în jurul unui partid ce tânjește agonia, din istoria și jertfa trecutului. Iar celor, așa ziși „de buna credință" le amintim că orice nume românesc ar purta, oricât de dulce ar vorbi limba părinților noștri, oricât s'ar închina la icoane și ar prăsnui sărbători românești, în vinele lor, curge la tot cazul, sânge, din neamul jidovesc.

Maieru-Rodna la 18 Dec. 1927.

Octavian Ilieșiu, Lazar Avram, Ion Bumbu, Alex. Coruțiu, Sim. Pop Boca, Vasile Barna, Lazăr Sângeorzan, Cirilu Barna, Clement Sângeorzan, Ion Balfa, Iustin Cărbune, Grigore Balfa, Mihai Sângeorzan, Dionisiu Olariu, dr. Iosif Țăpălaga advocat, Macavei Catuțiu înv., Victor Țăpălăga, Leontin Filipoiu, David Țăpălaga, Alex. Filipoiu, Dănilă Gușă, G. Gaiuș, Iosif Cardas, G. Domide, Iosif Bindu, Ioan Bureacă, Alex. Cărdărețu, Alex. Steapan, Onisim Flaviu, Simion Cotul.

Dela aderenții noștri

Liga Apărări Naționale Creștine
COMUNA ROMANEȘTI
JUDEȚUL BACĂU

No. 179

Onor.

Administrația revistei
„Infrățirea Românească"

CLUJ
Str. Bob No. 7

La 14 crt. expirând abonamentul meu la mult răspândita și apreciata D-v. revistă, v'am remis azi prin mandat poștal suma de:

Lei 330 (treisutetreizeci) și anume: 300 lei abonamentul până la 15 Februarie 1929, 10 lei un exemplar Călăuza Bunilor Români, 10 lei un exemplar „Antisemitismul" de I. Biberi și 10 lei pentru porto acestor exemplare, pe care vă rog să binevoiți a dispune să mi se trimită la adresa mai jos notată. Banderola cu care am primit până în prezent revista este 3942.

Puțin numericul, dar conștiinciosul grup ce formează L. A. N. C. din Comănești, **Vă roagă stăruitor să publicați un APEL în româneasca D-vtră revistă, către toți creștinii din**

întreaga țară, ce au făcut parte din L. A. N. C. și au rămas încă credincioși ei, să se unească subt un scut și subt un drapel și cu toții la o laltă să pornim la datorie cât mai este vreme. Avem o mare și sfântă datorie, o datorie mult mai mare decât celelalte nimicuri ale vieței politice, aceia de a păstra și întreține neîncetat, zi și noapte, oră cu oră, nestânsă flacăra patriotică în toate sufletele curate și numai românești. Și asta fiindcă în fața primejdiilor care ne pândesc, atât din lăuntru, cât și din afară, numai un neam puternic prin solidaritate, cu dragoste și adevărată iubire pentru pământul sfânt, cu conștiința națională vecinic deșteaptă, pote fi la orce clipă, la postul de apărare. Cu brațele și sufletele înarmate, să ne apărăm dreptul nostru de a trăi ca popor liber și întregit. Iar pentru Apel, Creștinii din Comănești vă rămân îndatorați.

CORNELIU CHRISTESCU-BAȘA
Comănești, jud. Bacău

21 Febr. 1928.

Corespondență din județul Sălaj

Stimate Domnule Redactor!

Am primit dela Dtră 2 bucăți de broșuri și vă mulțumesc foarte mult. Mă scuzați că am rămas până în prezent în restanță cu 25 lei; cu mulțumită îi trimit acum în plicul acesta.

Tot odată vă comunic un lucru foarte interesant: de când au fost tulburările jidovești dela Oradea jidanii noștrii și ai dracului, mai ales la sate prind a-și vinde moșiile aici în plasa Tășnad. Năcaz că nu am legătură cu românașii noștri dela munți, că acuma și-ar putea cumpăra pământ arabil foarte eftin și rodnic de grâu, porumb, tutun și vie. Sunt moșii jidovești cu o întindere de 170 jugăre, 200 jug., 500 jugăre, 300 jugăre, jugărul mic dela 1200 stpi. Prețul dela 8000 lei până la 12000 lei. Roadă de grâu mijlocie se face la jugăr 800 chilograme, — când este timp bun 1200 chilograme. De multe ori am observat că în ținuturile muntoase cu mult e mai scump pământul și roadă față de aici nu aduce mai nimic.

Țăranii dela noi au pământ foarte mult și așa nu au tare lipsă de a mai cumpăra, toate teritoriile sunt în loc foarte bun și lângă comună așa că ori când se pot edifica case pe ele. La caz și 30—40 de familii și-ar putea afla pământ îndestulitor.

Dacă e vorba de Români ori când le stau în ajutor, și să se adreseze la mine pentru ori ce lămuriri. Vă rog foarte mult să bine voiți a publica de se poate și în foi în chestiunea aceasta. Mai bine să cadă în mâinile românilor de cât la alte nații străine.

Cu toată stima
DESCAS IOAN
proprietar de vie

Com. Săuca, gara Santău
Jud. Sălaj

INFORMAȚIUNI

Dela L. A. N. C. din Cluj

Miercuri în 22 Februarie 1928 organizația L. A. N. C. statutare din Cluj a ținut ședința de constituire în localul Ligei din Str. Bob No. 7.

Au fost aleși — în comitetul de conducere pentru orașul și jud. Cluj — următorii membrii:

I. C. Cătuneanu profesor la universitate, ca președinte.

N. Popa profesor secundar, cassier.

A. Istrate funcționar, ca secretar.

Dna Dr. Elena Bratu advocată stagiară.

Dr. Lazar Isaicu medic, asistent la clinică.

Șt. Peneș expert contabil, comerciant.

P. Timariu tipograf, toți locuitori în Cluj.

Dr. Liciniu Grapini medic în Ciucea.

Restul de 5 membrii urmează să fie completat ulterior.

Cu ziua de 22 Februarie 1928 noul comitet al L. A. N. C. statutare din orașul și jud. Cluj și-a început activitatea.

*

Manevre inadmisibile. In ziua de 21 Ianuarie 1928 s'a judecat la Comisia de ocol din Huedin procesul a 10 comune moțești contra Jidanilor Tischler și Bürger. Câștig de cauză au dobândit Moții. Scriu aceste rânduri la 20 Februarie, constatând că nici până astăzi n'a sosit dosarul la Comisia județeană din Cluj, când în timp normal, după apelul susnumiților Jidani, trebuia înaintat imediat după afișarea în comunele interesate, afișare ce s'a înfăptuit în ziua de 4 Februarie.

Ne întrebăm, pentru care motiv grefa de la Huedin, în frunte cu dl Tănăsescu, întarzie? Să fie adevărată știrea din „Patria" că acest domn a făcut o vizită Jidanului Tischler? Vom urmări de aproape cauza întârzierii și nu vom pregeta a denunța opiniei publice ori-ce manevre interesate, săvârșite cu scopul iudaic de a mai păgubi încă odată pe Moți.

*

Dela granița de Vest. In comuna Sanislău (jud. Satumare) 6 km. depărtare dela graniță este un subnotar numit Braun Samuel jidan de esență galițiană. In Iunie 1927 a fost suspendat, bineînțeles nu pentru-că e corect în serviciu. A fost reintegrat cu ocazia ultimelor alegeri fiindcă s'a înscris în partidul liberal și cu el a înscris și restul perciunaților din comună.

Cu ocazia sfintelor sărbători al Crăciunului a fost trimes un pluton de jandarmi în comuna Sanislău, deși erau acasă la părinții lor 4—5 studenți universitari. Sanislăuanii sunt foarte revoltați de rușinea adusă acestei comune prin prezența jandarmilor, încât au făcut memorii la Prefectura județului. Prefectul Osian nu le-a răspuns nimic, desigur știe cine a cerut pază jandarmerească. Populația crede, că acest Braun este autorul, și pentru acest act provocator cere îndepărtarea lui din comună. Atragem și noi atențiunea celor în drept să fie cu toată solicitudinea la întărirea graniței de Vest, pe care ne-o dispută jidanul Rothermehre.

*

Spre atenția Administrației financiare Oradea-Mare. In comuna Ciuhoiu (jud. Bihor) jidanul Goldfinger Bernat, de cetățenie obscură a obținut brevet de cârciumă în luna Septembrie 1926, prin concursul păcătos al funcționarului Lazăr dela Administrația financiară Oradea-mare. Un român din aceiaș comună, care și-a făcut datoria din belșug față de patria română, anume Ioan Balogh, a înaintat cerere deja din 1923, care a rămas fără nici-un rezultat. Jidanul urât mirositor azi stă tablabașa în dosul tejghelei și otrăvește pe vrednicii noștri grăniceri dela Vest, prin secretele alchimei iudaice, ba mai mult, — după întâmplările dela Oradea-mare ne insultă în gura mare tineretul universitar și școlile noastre superioare. Atragem atențiunea dlui administrator financiar, să facă dreptate în această comună fruntașă, pe funcționarul incorect să-l aducă la realitate conform legei; iar tu jidane cară-te până mai ai vreme, căci insultele pe cari le-ai scuipat contra școlilor noastre, vor fi răsbunate. Vom reveni.

*

Din isprăvile „Poqorului ales". Presa din capitală ne-a adus știrea, că

la consiliul de Răsboi din Bucureşti, se desbate un proces de spionaj în folosul Sovietelor. Pe banca acuzaţilor stau jidanii:

Iosef Teknovski, Paul Şokor şi advocata Maria Löbel.

*

Parchetul militar al Corpului IV armată din Iaşi a descoperit firul unor unor grave nereguli la Batalionul II Şosele din Cernavoda care lucra pe calea ferată Bălţi din Basarabia. Afară de inconştienţii români găsim şi pe fiul lui Ida — **Ţigler Uşer** — desigur, cel cu aranjarea gheşefturilor.

*

Siguranţa din Cluj a pus mâna pe jidanii **Hans Dollinger** originar din Austria şi **Paul Balzereit** originar din Germania, care sub motiv că inspectau pe Mileniştii din Ardeal (o sectă religioasă, — de rătăcire creştinească ca orişicare alta —) împărţeau manifeste comuniste incendiare printre muncitorii din Valea Jiului şi Valea Mureşului

Ei bine — aceşti periculoşi Jidani comunişti, deşi au fost arestaţi, la intervenţiuni mai înalte au fost eliberaţi. Nici că se poate o mai mara ruşine pe obrazul Neamului Românesc.

Jidanii comunişti care complotează în contra siguranţei şi integrităţei Statului Român, sunt lăsaţi liberi, iar studenţii romăi, pantrucă şi-au apărat demnitatea naţională, aplicând o lecţie meritată Jidanilor provocatori, stau închişi!

*

Siguranţa din Bucureşti a pus mâna pe jidanii: Nuham Atatchii (bijutier în Chişineu) David Kiperwasser, Perici Iacob, Leizer Dortman, Poronoi Martko, zis Motel şi Ghidale Rudoi, — care jefuiau pe negustorii şi pe proprietarii de bijuterii (podoabe de aur).

Negustorul Nicolau din Bucureşti a fost victimă acestor tâlhari.

*

Din ştirile de mai sus se vede clar cine ne spionează armata, cine săvârşesc delapidările şi furturile cele mari şi în fine cine subminează Biserica creştină prin aşa zisele secte religioase — **Jidanii!** — Români! Feriţivă de ei ca de ciumă! Descoperiţi şi denunţaţi isprăvile mârşave, săvârşite de jidani în dauna Neamului, a Ţărei şi a Bisericei româneşti!

*

Vom publica o listă a tuturor Românilor inconştienţi, care cumpără dela Jidani — ocolind pe comercianţii şi pe meseriaşii români.

Pentru înlesnirea acestei munci, migăloase, rugăm pe toţi bunii Români, să ne dea preţiosul lor concurs, comunicându-ne numele celor rătăciţi, care cu bani româneşti îngraşe pe cel mai mare duşman al neamului nostru: pe **Jidani.**

*

Lumea românească ne cere tot mai stăruitor revista. D. T. Mihailă tinihigiu din Dej ne scrie următoarele:

„Cn onoare Vă rog să binevoiţi a'mi trimite Rev. „Infrăţirea Românească" începând cu No. prim a anului curent.

„Cu data zilei de azi Vă trimit şi abonamentul 150 lei pe jum. an.

Dej, la 14 Febr. 1918".

D. Mihai Gh. Aacuţa Jud. Dorohoi ne scrie următoarele:

„Am onoare a Vă face cunoscut prin c. p. că eu subsemnatul am plăcere a mă abona la Revista Dv. „Infrăţirea Românilor" prin care mă oblig a o plăti la timp şi Vă rog să-mi trimiteţi numerile dela începutul lui Ianuarie anul curent".

2 Februarie 1928.

Nic. Tecău din America ne scrie:

„Cu toate timpurile grele totuşi cu ocazia Sărbătorilor am făcut câteva abonamente (N. R. 17 la număr) noui care vi le trimet prin cecul alăturat".

17 Ianuarie 1928.

Zilnic ne sosesc astfel de scrisori pentru abonamente noui.

Mulţumim din toată inima Domnilor de mai sus şi tuturor acelora care se interesează de revista noastră, răspândind'o şi câştigându-ne noui abonaţi.

Românii se deşteaptă!

*

Perfidia jidănească. Cetim în Nr. 9 din 12 Ianuarie a. c. a ziarului „America" următoarele:

„Dl Oscar Lonard, un evreu originar din România, vorbind Vineri la sinagoga Avondale, a insinuat că imediat ce Brătianu devenise iar premier al României, evreii ş'au perdut drepturile politice".

Fraţi Români din America, cele afirmate de numitul jidan sunt neadevăruri ruşinoase, spuse cu intenţiunea de a ne ponegri şi calomnia în faţa streinătăţii.

*

Nicolae Strejan din Aiton fost voluntar este administrator la şcoala de arte şi meserii „Principele Carol" str. Fabrica de Zahăr **No. 7. Cluj.** Nu intenţionează nicidecât să schimbe locul cu Soloviev rus, nu să ştie dacă e cetăţean român — care ocupă o funcţie la Ocrotirea orfanilor de răsboiu, Calea Dorobanţilor **No. 42. Cluj.** Să înceteze cu zelul dl profesor roşcovan-gras cu barbă şi ochelarii miraţi dela o şcoală locală, de a proteja pe acest Soloivev să ajungă în locul unui ardelean, care îşi îndeplineşte cu cinste slujba.

*

Aviz. Aducem la cunoştinţa Onor. noştri cetitori, că începând de azi, nu mai dăm revista „Infrăţirea Românească" spre vânzare chioşcarilor.

Motive puternice, de interes material ne opresc de a mai trimite reviste fără să primim contra valoarea lor.

Acei-ce doresc să ne citească revista; sunt rugaţi să binevoiască a ne trimete Lei 300 abonament pe un an — pe adresa de mai jos.

„Infrăţirea Românească"
Cluj, Strada Bob No 7.

*

Pentru studenţii închişi. Recunoştinţă şi laudă se cuvine inimoasei românce Dnei Dr. Elena Bratu advocată stagiară — care de două luni încheiate nu cunoaşte astâmpăr şi odihnă din cauza suferinţelor studentelor şi studenţilor reţinuţi la închisoarea militară din Cluj.

Pentru alinarea suferinţelor şi pentru eliberarea acestor fii ai noştri — Dna Dr. Elena Bratu a alergat zi şi noapte — fiind chiar deţinută şi excortată de la Prefectura Poliţiei, la Comandamentul Corpului VI de Armată, şi de aici la Consiliul de Războiu.

Afară de alimentele date de D-sa pentru studenţii deţinuţi — au contribuit cu alimente D-nii Pora dir. Căminului Invăţătorilor şi Ionescu, dir. Şcoalei Comerciale de băeţi.

Cu bani au contribuit Dnii:

Gheorghe Sion	400	Lei
Prof. I. C. Cătuneanu	100	„
Ştefan Peneş	200	„
N. Popa	100	„
St. Arestide	100	„

care predându-se Dnei Dr. E. Bratu s'au folosit pentru procurarea de alimente pe seama studenţilor închişi.

Cunoscute fiind aceste pilde frumoase, rugăm pe onor noştrii cetitori să binevoiască a contribui — după putinţă — pentru alinarea suferinţelor studenţilor închişi.

Lista rămâne deschisă; iar banii să se trimeată pe adresa de mai jos scriinduse pe cupon: „Pentru studenţii închişi."

Daţi pentru Studenţii închişi!

„Infrăţirea Românească"
Cluj, Strada Bob No. 7.

*

Ziarul „America" Nr. 21 din 26 Ianuarie ne aduce îmbucurătoarea ştire că, studenţii români din Alliance, au luat iniţiativa să aranjeze un bal în 26 Febr., al cărui venit va argumenta „Fondul Studenţesc". Salutăm cu bucurie începutul făcut, dorind să auzim cât mai des despre manifestaţiunile Studenţilor Români din America! — Să nu uite însă a lua contact cu Uniunea Studenţilor creştini din România.